

Dragi prijatelj! - Ja kaj pa je s Teboj, drage
 moj šlovec, da se nič ne vplasko - 3 - Ti
 mi kateri mi lepo! - Jaz imam, imam
 ali ti mi mihi, ne pusti - pravi, nisi mi
 ne javis, da jo ne bi poslal. In tako sem
 res morala priti, mi je lepo vlisti me
 4. stvar. - Trej, nisi in tako napisal, prevrt
 ali mi pa napisal, da nečis, da nabe-
 pravi kakozga druzega. -

Si videl, katero so te prijeli
 v "Novoda" - Ne, jaz sem se strojno
 snegala, Ljubi Combar, si ne bi tako
 pisal, katero a mi krajsta filistri in
 hinavci glava, na mi! Ko, to je tako
 žalostno, da je že smešno - ali pa malo,
 Trojini je, da je navedi jnis vendar, kovi
 mnogi. Ne zaradi njih, ali morda in morda
 si morda. Trojini kaster b. veselo, katero
 jnis bi poslal. - Po pravici mieno, ne
 mi mi glava Trojini mnietnoct nikoli tako
 velike, katero v tem katero si tačno
 oriant vna tua bekleto, bi so jil olavil,
 po blatu in snegadu in jnis vendar niso
 mogli mnietati. Dno. Jaz ne vem, če sem
 samo jaz tako čitala in si ti v pravi
 si hotel da se je tako razume - ali jaz
 čisto vidim vni kistega bekleto, ker so
 malo prestrane ali tako čudovito otro.
 Ne in čiste, katero če vodo skalis a je za par

travničkova zapesti inista in progornu, na
madyjwanda. -

Kes, rekla bi Ti povedala, pram
mnozo lepih stvari. Lico jih sticis ot
druzih druzij in lepim povedane in napisa.
ne ab zakaj bi ne bil vendl tudi
mojit leud, kaj? - di jih zastizis,
ko pisic tako lepo. kaj, cistam min.
ze druzih dobrih pisateljih ali Ti, Ti ni
mi tako quan, reci besede in kakor
da bi odmoravit zagrinjalo pred oami.
se se zagledajo v lepe, znane keraje.
Kis iniam se pade, kic si tako sanja,
kato tudi puznas tako tako ve ljudi. -
k boi smejat mojim okornim skomph.
neutoni? - Tdas se ne smejaj, kaj
oti, jaz sem strasno odkrito srce. -
In zraj sem jater srce, zelo,
zelo globin svoji zivljenji. Ne stannjem
z kladam nic ni skraj. Kes, jaz visen
jato. Jaz hvam ineti, lepo zivljenji, le
po in pricinas ali si stannjem skraj
nem sobi z dvojim, se mi zdi, da portane
ne tako nekako vredenji, malenkost
zamore vs cuit - ce ni to premeriden ipaz
epitoni. - No, vidis in potem jaz tako
zelo globin svoji svetlodu, globin vianit
samoto. Zraj se tako lepo. Lnam veja.
Lnam ulita sobe z balkonom, - z bal.

Ronon, pravin! - in kuhinjo iniam tudi,
stranen izlet iniam na vel strani po
parten. Kes mi iniam odprta otava. Jizraj
pa me prebudi mala. Kizj v svoji portigji
in me sticic tako dolgo, da vstanem in gram
po njo. Potem se si otlyo razgovorjone in
moji portigji. Lna gijtraj tako lepe
besede in svoji oti. - Vplava me vianit.
otono danes pridni? - Ronon, Ronon!
pravim in oti are strasno veseli. Kato
nem in jo portavim v nozlu vodo in obene
se gidi, da bo ta dom iniamten dom. Potem
mopravim, pomotem, pobolsem presk -
zraj sem zelo vedna in ista. - samu
me moji pisalni moji iniam si razj
metone. Pa kuhann. In tudi to se mi
zdi nekako posetno iniamten in gram
se mate hip, objemam ot veslja. - Pa
vide vsaki drugi dan klado na otav.
Kicid iniam celo porte. V. pr. danes se
sem kuhala klado zlj. Jizl in keranjske
slobare se bil tudi. Tekhikij dnaja pri
nos, ki sem Ti pripravde vada v igam se
sme bili skraj na Tolyma. - Jizl in
gram v mesto v bantle in - Tistomno.
Kerem, kakor bi bil ves svet moji, tako
vedelo. Vpravitstji me se popuzajo belav
in vianit me tako progornu in pravi.
To zite! - Jaz potiniam: "Jo, zj
jizl!" pa gram daji in sem vesela nav
njim in omi nav meny! Otike potiniam,

č. Kateri part in se nade; gospodari in iglo, to
je iz las, st. gotatenem njim romo in ji
povem, da naj si popravi in zopet se mi
gdi to strains inenitas. - I barbi,
č. mi nio dela malo poklepitem in vika,
guzin vam diktun ljuden, sluzi, teatru
breknto si, teater je inenitas na svetu
in nate rudi moramo ineti, zivljnje. In
na me postusioje in imeje tokeje vesle oti,
- Zvein dan malo spat, domemino se da
je bil na luj dan, jutim se sedem na
belkon. (- To je prav zaprav, Zekes,
in imo stena) - Na glavo si polojim
na roko, da gledam teater ot strani in
oblate. In To je si postu, naj si, naj
lepi cas a breva. Nekako tas postane
a meni in spomnim se vseh lujih risij,
na sem jih doivela in vse si mislim
da je bil luj dan, da me je tisti otroke
Zekes tople pogledal, to sem ga potra-
le in da se je ona stare zivica, to sem
je potrale kronje, ki se je je bil iz toke
vel z tebe, - a postum djevtajnje
opule je menoj, In vse a mi je zivica
luj in dragocen in vredno, da bi se ču-
reke nat vam poretno razveselit. -
Dolje sanjarim tebe, Koimk se pogu-
v vni sedem na nigo - na nigo, ta
je tebe bolj vesle, čimo kave si

stankom mi je dolega čitule prazne,
cigarete. Tako sem vesela in imenitna.
No se mi zdi, da sem tako sama za se
vesela. In mejam se, pa si mislim, da
netoje strains plesem. Diganstva muzi-
ke je in jaz strains plesem. Kaitih
čisto garitonen od veselo in potam se
si bog mejam, da sem tako nenamna
in si mislim tako reči. — Gloh sem
in navadila živet: sama s sobo. —
Oky sem si vedno mislilo, da bi z glavo
tako žvela, da bi mi povedala vse reči
voti mislit, da bi bil on svet ubi go-
lorten z menoj. Bilo sem žalostna in
naraina boljša, ker mi niel poudka
za tako reči. Pa zdaj me ne boli več.
On je tako žklen gvaioj, da rami.
Jaz sem kuzi moji bi me bit game. Ker
jiz ne sanjorim sama, ampako sem
tudi zelo gospodovajna željno žinsto —
T. j. tega se navadno zovem, kadar
analiziram vse moje dejavnje in re-
pomy. Ne, in če bi bil moj moj mlake
da bi bil slabji od moje volje bi ga
stih in zbrnila in potam bi ga prej-
nala, ker je slab. — In, a vsega v
jetimim čvrtan me najdi. Tudi je bi
mlagogar se zadrževala popolnoma.

Včasih se jezim na Vlada in pravim mu, da je nemoren, ker neče pristati, kar svetom jaz ga najbolje in najlepše rabi - ali on samo molči in se popravičam go. In tudi razprosto, da je to slabost = hipotiza in da moram in sili ljudje ne sanjarije. - Tri njemu je fater vse in sanje vse. Tu on je zelo bud in ostro sodnik soti in drugim. In mojim ga govorivati, da me vendar le pozna. Ampa mi in drugi mi in in in in soti mi in jahit, kakim matičeva-jim. In, da mislim živje kakor nizke stru-
hi

Pisala sem to pismo že pred mesecem in neki restavraciji a potem sem se spomnila, da mi ti nič ne piše in ga nisem odpravila. Ali danes je ovolito lepa vse in gorto sem shiti-mentalna. Pašla sem jako vesela. Danes ves dan. Konec je bilo a jaz imam rada, kadar kar go-
nim. Lepo se mi zdi. Ila sem te vlada po knjigo - on stonuje jako daleč, spomni me je, kar je velike čiste. On mi galantni in nehati in nikoli ne dela negotovnih rečij. Potem vse ille g malo te vladi daleč z mesta. Pašla sem skoro vro-
in vroči. Ali sem skakala. To je tako, fino, kadar se človek lahko siblije, kolikor more. Edaj mala

opi in toži se mi po ne vem čem, včasih mi je dolgočas po ljudih. In včasih imam v "slavijo" naj-
raje sedim tam in radim soti. Tam se lepo govori. Ljudje me jako radi. Ali ne vem kakšni ljudje so. Pravi mirajo kadar jim jaz kaj skupaj spustim. Ziram ali oni sami so mihi, kakor dala. Imam nekaj kontike, celo neto zelo stare gove, ki me jako protizirajo ali one same so pragne. Neki čisto literat pravi, da je žalostljivi vane, ali kar govori je sam dolgočas in se mi tako reči nekaj posebno lepega, je se le prav posebno plitko in banalno.

Isam prijateljice ali sence mi. Včas-
tam smo se shajale in vse smo si pripravovale najbolj nemore sanjarije. Danes mi je pisala. Včasih se mi toži po tem dekletu. N. pr. uvečaj gre. Sot bi pisala sigurno te meni, če bi bila v Prazi. Pradla bi jo in balton ali lepo in gatiže in zavila bi jo gorto, da se ne bi prehladila. Karkala bi čaji pa se pogovarjala. Jaz bi sedela na mizi, ona pa in fotelji. Ona bi se gasnjejala in bi mi pri-
povedovala o njihovem debelen kateketu, da se na neki konferenci nad njo zgraja. Potem bi ji jaz pripravovala vse močice. Včasih hodim pogosto gre-
sot iz kluba. Kar gajnem, da bi me ne spre-
jevali. Praga je krásna po noči, kadar nje mese. In potem bi ji pripravovala o svojemu in sportu: da se mi tako pomoti na ulici in spre-
sto, rečem naj le gre z mano. Pa um pripravov-
dijem, kakor stovemu gajnem o naši mali, o knjigah, o vsem mojim ali samo o lepik rečih

In vrate je dober. Štorkor bi potrkala na vrata,
njer ima sproščene svoje najlepše misli, yomi-
ne in doživljaje. Jutro lepo je to. Eubrat me je
nagovoril nekaj delavec prav surovo, potem je šel
z menoj in videla sem da je dober. Štorkor,
bila wa ves pot in ko sem prišla pred mojo hišo
se mi je lepo zahvalil, povabil me je, naj mu
oprovam. To sem štorkor pripravoval, je rekla, da
sem smetna ali štorkor bi vedela, da nisem
smetna. Štorkor je šel nekaj oficir za mano in me
je vprašal, če me sme spremiti. Rekla sem naj
le gre. Bila sem štorkor dan jako dobra in menila
se mi je to poznalo ali kaj. Pripravoval mi je jako
lepe stvari o svoji sestri in o svoji materi. Povabil
me je, če mu dovolim, da mi piše, pa sem rekla
da ne. Da je lepo tako. Štorkor se mi je zah-
valil. Štorkor štorkor štorkor štorkor. Štorkor
pi mijs štorkor štorkor štorkor štorkor!
Štorkor sem ga srečala v mestu. Spoznal me je
in me je pozdravil. Štorkor oči so me pogledale
tako skoro in štorkor, da sem se pogrešila.

Štorkor tako reči delam. Ali štorkor
sem, da nimam nitogar. Štorkor bi mi lahko vse
to povedala in bi se mi zelo ravno tako lepo,
kakor meni. Štorkor se smeja in dela štorkor,
prevolaje mi, da me bo že štorkor rekla tako
razgledil, da bom imela štorkor. Štorkor pa vem,
bi ravno tako mislila, kakor jaz.

Pisim mi. Štorkor ni nitogar, bi imel vse.
Štorkor nam. Štorkor bi pisala!

V avgustu pojdem na Triglav. Domota mi
je že pisal naj gem. Tu moram iti! Ves
tako si želim tako, tako!! Kakor, da ti bilo
strašno lažna, tako je to čisto. Moram iti.
moram videti mnogo lepše. - Denarja mi
nam ni, same dolžne, pa bo že nekako.
Ker si pisati in vendar si pisati. Jaz
sem, da si je recno, če pišem ali ne in to me
žji. Kakor, če stavke zastonj v gozd in čisto
na odnevo ali odneva mi.

Včasih bi rada pogledala komur + oči, ta-
ko globoko, da bi me bolelo v srcu. Tako en
tebi utrat pogledala v oči, da me je zabolelo
v prsih. Ne vem, če se spominjam. Kerda si
zato ne dam miru in te ravnim s tvoj
pisni. Ždi se mi včasih, da ti jaz jako
dobro poznam in si mene tudi, čeravno
sva čisto različna slovela.

Več, včasih nimam ta smisel obinteli,
da nimam nekaj odveč v srcu in pomijam
to skraj ali nikoli nič, zato nimam miru
in me vedno nekaj žiji v duši, kakor bi
bilo premalo prostora.

Moram novo končati pismo, ker bi se
jutri zopet premislila in bi ga ne odposlala.
Posljam ti tudi kvarto, ki sem jo še pred nek
em napisala. Če boš se jo poslužil, boš si
rekel, da mi boš pisal. - Tudi utrat v

Praga. Nanda ne bom dolgo veči Tr.

Sajdravljim Te lepo

Myška Jemelová

Ms: Pisi mi, kako je bilo na Branjskem
Ne boji samo literat ampak tudi prijatelj.
Klemenca mi je postal Kristian.

